

РЕШЕНИЕ

№ 1235

гр. Пловдив, 10.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VI СЪСТАВ, в закрито заседание на десети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Величка П. Белева

Членове: Надежда Н. Дзивкова Рашкова
Виделина Ст. Куршумова
Стойчева

като разглежда докладваното от Величка П. Белева Въззивно гражданско дело № 20225300502285 по описа за 2022 година

Производство по чл. 463 ал. 1 от ГПК, образувано по жалба на П. Г. Б. / длъжник по изп. лист и ипотекарен длъжник / и по жалба на Х. П. Б. / ***на първо посочения жалбоподател и присъединен по право вискател в изпълнението на основание вписана възбрана с акт № 158, т.4/18.06.2020 г. / срещу извършено по изп. д. № 37/2014 г. на ЧСИ Л. М., рег. № *** Разпределение от 29.06.2022 г. – предявено на страните на 15.07.2022 г., на постъпила сума от осъществена публична продажба на недвижим имот – собственост на ипотекарните длъжници П. и Е. Б., а именно СОС / Ателие за творческа дейност / с идентификатор 56784.519.414.1.6, находящ се в ***.

Жалбоподателят П. Б. счита обжалваното разпределение за незаконосъобразно извършено защото:

1/ е регистрирано по ДДС физическо лице, считано от 01.04.1994 г., поради което в нарушение на чл. 45 ал. 5 от ЗДДС и чл. 131 от ЗДДС не е начислен, съответно преведен ДДС върху припадащата му се част от продажната цена на обекта / въведен в експлоатация през 2003 г. съгласно изд. от Община *** Удостоверение № 28/13.11.2003 г. /, като в нарушение и на чл. 83 ал. 5 от ППЗДДС не е бил поканен от ЧСИ да заяви дали избира продажбата да бъде обложена или не с ДДС, като и по делото имало подадени лично от него молби, с които заявявал че желае при продажбата на имотите му на улица *** да бъде начислявано ДДС;

2/ Неправилно били разпределени с привилегия по чл. 136 ал. 1 т. 1 от ЗЗД вземания на ЧСИ за такси в размер на 839 лв. с ДДС, като и всички включени в и удовлетворени с разпределението такси и разноски по изпълнението като такива по чл. 136 ал. 1 т. 1 от ЗЗД били неправилно изчислени - „прекомерно надписани“.

Жалбоподателят Х. Б. счита разпределението за незаконосъобразно поради

неудовлетворяване на ползващото се с привилегията по т. 5 на чл. 136 ал. 1 от ЗЗД нейно вземане срещу П. Б. за издръжка – по изпълн. лист от 23.10.2019 г. по гр.д. № 12 986/2019 г. на РС – Пловдив, за което вземане е вписана възбрана с акт № 158, т.4/18.06.2020 г. върху собствената на Б. ½ ид.ч. от недвижимия имот, чиято продажна цена предмет на атакуваното разпределение.

От страните по изпълнението писмени обяснения са постъпили единствено от първоначалния вискател „***“, АД във връзка с жалбата на длъжника П. Б.. Вискателят поддържа същата да е неоснователна. Счита че ДДС правилно не е начислено, тъй като продажбата на СОС е необлагаема доставка на основание чл. 45 ал. 3 от ЗДДС / сградата, в която се намира е въведена в експлоатация през 2003 г./ и длъжникът Б. като собственик на ½ ид.ч. от продадения имот е упражнил правото си на избор по чл. 45 ал. 7 от ЗДДС вр. чл. 83 ал. 5 от ППЗДДС, като изрично е заявил по делото – с молба от 10.05.2017 г., да не желае да бъде начисляван ДДС при продажбите на неговите имоти на ул. *** в гр. ***. Относно таксите и разноските поддържа да са начислени в съответствие с ТТРЗЧСИ – противно на неконкретните и голословни твърдения на жалбоподателя, като с правото на предпочтително удовлетворение по т. 1 на чл. 136 ал. 1 от ЗЗД се ползват както разноските на вискателя, така и таксите и разноските на ЧСИ по ТТРЗЧСИ.

Приложени са писмените обяснения на ЧСИ по чл. 436 ал. 3 от ГПК. Изпратено е в препис изпълнителното дело.

Съдът установи следното:

Жалбите са допустими – в срок, от надлежни страни, срещу подлежащ на обжалване акт на съдебен изпълнител, внесена е дължимата ДТ, изпълнена е процедурата по чл. 436 от ГПК. Следва да се разгледат по същество.

Предмет на атакуваното пред ОС – Пловдив Разпределение от 29.06.2022 г. е сумата 159 681 лв., постъпила от реализирана публична продажба на ипотекиран недвижим имот - СОС / Ателие за творческа дейност / с идентификатор 56784.519.414.1.6, находящ се в ***, собственост на Г. Б. и съпругата му Е. Б.. Сумата е разпределена както следва:

Вземане от първи ред – с привилегия по чл. 136 ал. 1 т. 1 от ЗЗД – направени от първоначалния вискател „***“, АД такси и разноски по изпълнителното производство във връзка с реализирания изпълнителен способ/ посочени по вид, основание и размер /, както и вземане на ЧСИ за дължими й се такси и разноски - също във връзка с този изпълнителен способ, в размер на 839 лв. и също подробно индивидуализирани по вид, основание и размер;

Вземане с привилегия по чл. 136 ал. 1 т. 2 от ЗЗД – вземания на Община *** за имота, съставляващи ДНИ за текущата и минали години и пропорционална такса по т. 26 от ТТРЗЧСИ за тяхното събиране;

Остатъка от разпределяемата сума - за частично удовлетворяване вземането на първоначалния вискател *** АД и пропорционалната такса по т. 26 от ТТРЗЧСИ за неговото събиране.

Поради изчерпване на разпределяемата сума не са удовлетворявани вземания на други вискатели от последващи редове, съответно няма удовлетворяване по съразмерност на вземания на вискатели от един и същи ред.

След като с частичното удовлетворяване вземанията на първоначалния вискател с привилегията по чл. 136 ал. 1 т. 3 от ЗЗД разпределяемата сума е изчерпана, то няма как да бъде разпределена/заделена сума за вземането на присъединения по право вискател Х. Б. за издръжка, което е от последващ ред – вписаната за това вземане възбрана е след вписването на ипотека на първоначалния вискател. Следователно жалбата от този присъединен по право / на основание вписаната възбрана / вискател на така поддържаното оплакване е

неоснователна.

Неоснователна е и жалбата на длъжника П. Б.. Макар той, считано от 01.04.1994 г. да е регистрирано по ДДС физическо лице, продажбата на обекта - чиято цена е предмет на обжалваното разпределение, съставлява освободена доставка по смисъла на 45 ал. 3 от ЗДДС – сградата, в което се намира обектът е въведен в експлоатация през 2003 г., т.е. не е нов по смисъла на цитираната разпоредба, като и продажбата съставлява инцидентна единична сделка, която не може да се квалифицира като осъществявана от регистрираното по ДДС физическо лице независима икономическа дейност по смисъла на чл. 3 ал. 2 от ЗДДС. В този случай се прилага правилото на чл. 45 ал. 7 от ЗДДС, съгласно което лицето може да упражни правото си на избор и на отправена покана от съдебния изпълнител на основание чл. 83 ал. 5 от ППЗДДС да заяви желанието си – дали доставката да е облагаема или освободена - в горния смисъл и поисканите от ЧСИ и получени от НАП разяснения по изпълнителното дело.

Неверни са твърденията на жалбоподателя че ЧСИ не му е изпратил такава покана, респ. че въпреки изявеното от него желание за начисляване на ДДС приел продажбата за освободена доставка. ЧСИ е изпълнил задължението си по чл. 83 ал. 5 от ППЗДДС, като действително през м. февруари 2015 г. Б. е депозирал молба да желае публичните продани на обектите, находящи се на улица *** № *** да се считат за облагаеми доставки / лист 937, том 3 /, но впоследствие е променил становището си, като с молба от 10.05.2017 г. изрично е заявил да не желае начисляване и превеждане на ДДС за тези обекти, тъй като същите са стари.

Неоснователни са и твърденията на Б. за неправилно начислени – „, надписани „, според него, такси и разноски, включени в разпределението и удовлетворени като вземания с първа по ред привилегия. Това твърдение е бланкетно заявено и не се подкрепя от данните по делото.

Предвид изложеното съдът

РЕШИ:

Остава без уважение жалбата на П. Г. Б. / длъжник по изпълнителния лист и ипотечен длъжник / и жалбата на Х. П. Б. / присъединен по право вискател в изпълнението на основание вписана възбрана с акт № 158, т.4/18.06.2020 г. / срещу извършено по изп. д. № 37/2014 г. на ЧСИ рег. № *** Разпределение от 29.06.2022 г. – предявено на страните с протокол на 15.07.2022 г., като неоснователна.

Решението може де се обжалва пред Апелативен Съд – Пловдив в едноседмичен срок от връчването.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____